

k) väljamaksed maksustatakse vastukaaluks punkti i kohasele sissemaksete maksu eesmärgil mahaarvamise õigusele ja

l) kogunenud raha tuleb põhimõtteliselt välja maksta pärast seda, kui asjaomane isik jõuab pensioniikka?

2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 6 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „haldamine” hõlmab põhikohtuasjas käsitletavat teenust (vt eelotsusetaotluse punkt 1.2)?

3. Kas põhikohtuasjas käsitletavat teenust, mis on seotud pensionifondi sissemaksetega (vt eelotsusetaotluse punkt 1.2), tuleb käsitada kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 tähenduses üheainsa teenusena või mitme eraldi teenusena, mida tuleb eraldi hinnata?

4. Kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 tuleb tõlgendada nii, et kõnealuses sättes maksete või ülekannetega seotud tehingute puhul ette nähtud käibemaksuvabastus hõlmab põhikohtuasjas käsitletavat teenust, mis on seotud pensionifondi sissemaksetega (vt eelotsusetaotluse punkt 1.2)?

5. Juhul kui neljandale küsimusele vastatakse eitavalt, siis kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 tuleb tõlgendada nii, et kõnealuses sättes hoiuste ja arvelduskontodega seotud tehingute puhul ette nähtud käibemaksuvabastus hõlmab põhikohtuasjas käsitletavat teenust, mis on seotud pensionifondi sissemaksetega (vt eelotsusetaotluse punkt 1.2)?

(¹) EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 25. oktoobril 2012 — Juvelta UAB versus Lietuvos prabavimo rūmai

(Kohtuasi C-481/12)

(2013/C 9/53)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Juvelta UAB

Vastustaja: Lietuvos prabavimo rūmai

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 34 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt peavad kuldesemed, mis on imporditud teisest liikmesriigist (ekspordiliikmesriik), kus neid on lubatud turule viia, olema märgistatud liikmesriigi heakskiidetud sõltumatu proovikoja märgisega, mis kinnitab, et see proovikoda on selle märgisega toote proovile vastavust kontrollinud ja milles on impordiliikmesriigi tarbijatele arusaadav teave toote standardproovi kohta, juhul kui selline teave standardproovi kohta on sellel kuldesemel olevas täiendavas eraldi märgises?

2. Kas esimesele küsimusele antava vastuse seisukohalt omab tähtsust, kui sarnaselt käesoleva asjaga ei ole impordiriigi tarbijale arusaadavat täiendavat märgist kuldeseme standardproovi kohta (näiteks märgis araabia numbritega „585”) sellele esemele kandnud Euroopa Liidu liikmesriigi heakskiidetud sõltumatu proovikoda, kuid tähises olev teave on tähenduselt sama kui ekspordiliikmesriigi heakskiidetud sõltumatu proovikoja poolt samale esemelt kantud märgises (näiteks araabia numbris „3” seisnev ekspordiliikmesriigi märgis tähendab konkreetselt, et selle riigi õigusnormide kohaselt on standardproov 585)?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Okresný súd Prešov (Slovakkia) 29. oktoobril 2012 — Peter Macinský, Eva Macinská versus Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Kohtuasi C-482/12)

(2013/C 9/54)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Okresný súd Prešov

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Peter Macinský, Eva Macinská

Kostjad: Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, nagu tsiviilseadustiku (Občianský zákonník) artikli 151j lõige 1 koostmõjus muude käesolevas eelotsusetaotluses viidatud normidega, mis annab laenuandjale õiguse nõuda ebaõiglase lepingutingimuse täitmist tagatisvara realiseerimise teel, korraldades kinnisvara müügi vaatamata tarbija vastuseisule, ja sellele, et küsimus on vaidlusalune, ning ilma, et kohus või muu sõltumatu vaidlusi lahendav organ oleks lepingutingimusi hinnanud?

⁽¹⁾ EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice (Chancery Division) (Ühendkuningriik) 5. novembril 2012 — Eli Lilly and Company versus Human Genome Sciences Inc

(Kohtuasi C-493/12)

(2013/C 9/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (Chancery Division)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Eli Lilly and Company

Kostja: Human Genome Sciences Inc

Eelotsuse küsimused

- Milliste kriteeriumide alusel tuleb otsustada, et „toodet kaitseb kehtiv aluspatent” määruse (EÜ) nr 469/2009⁽¹⁾ („määrus”) artikli 3 punkti a tähenduses?
- Kas need kriteeriumid on teistsugused, kui tegemist ei ole kombineeritud tootega, ja kui, siis millised?
- Kui patenditaotlus esitatakse antikehale või antikehade klassile, siis kas on piisav, et taotluses kirjeldatakse selle antikeha või antikehade klassi siduvaid omadusi mõne sihtvalgu

suhtes, või tuleb esitada selle antikeha või antikehade klassi struktuuri kirjeldus, ja kui, siis kui üksikasjalik see peab olema?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 469/2009 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kohta (kodifitseeritud versioon) (EMPs kohaldatav tekst) (ELT 2009 L 152, lk 1).

TeamBank AG Nürnbergi 19. novembril 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 19. septembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-220/11: TeamBank AG Nürnberg versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-524/12 P)

(2013/C 9/56)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: TeamBank AG Nürnberg (esindaja: advokaat D. Terheggen)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi (Apellantide) nõuded

— tühistada tervikuna Üldkohtu 19. septembri 2012. aasta otsus kohtuasjas T-220/11;

— rahuldada täielikult esimeses kohtuastmes esitatud nõuded Üldkohtule 18. aprillil 2011 esitatud hagi alusel.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus eksis määruse nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamisel, kui ta leidis, et kujutismärkide „f@ir Credit” ja „FERCREDIT” vahel esineb segiajamise tõenäosus.

Erinevalt Üldkohtu seisukohast on mõlema tähise üldmuljes selgelt äratuntavad visuaalsed erinevused. Lisaks sellele tuleb tähele panna, et vaidlusalused tähised seonduvad finantsteenustega, millega tavapärastel kaasnevad nende kasutajatele märkimisväärsed finantstagajärjed. Seetõttu tuleb lähtuda sellest, et nende tähiste keskmine tarbija uurib neid tähiseid erilise tähelepanelikkusega ja paneb erinevusi suure tõenäosusega tähele. Üldkohus ei pööranud sellele asjaolule piisavalt tähelepanu.